

RETTENS DOM (Første Afdeling)

5. marts 2002 *

I sag T-241/00,

Azienda Agricola »Le Canne« Srl, Porto Viro (Italien), ved advokaterne G. Carraro, F. Mazzone og G. Arendt, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent E. de March og L. Visaggio, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro, Vicenza, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: italiensk.

hvorunder der er nedlagt påstand dels om annullation af Kommissionens beslutning K(2000) 1754 af 11. juli 2000 om at nedsætte en fællesskabsstøtte ydet til sagsøgeren i forbindelse med projekt I/16/90/02, dels om, at der ydes skadeserstatning,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Første Afdeling)

sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne N.J. Forwood og H. Legal,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 28. november 2001,

afsagt følgende

Dom

De relevante retsregler

- 1 Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 4028/86 af 18. december 1986 om fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakultur-

strukturene (EFT L 376, s. 7) giver Kommissionen beføjelse til at yde finansiel fællesskabsstøtte til disse foranstaltninger.

2 Artikel 44, stk. 1, i forordning nr. 4028/86 bestemmer:

»1. I tidsrummet for Fællesskabets intervention skal den myndighed eller det organ, der er udpeget hertil af den pågældende medlemsstat, på Kommissionens anmodning tilsende denne alle bevisdokumenter og andre dokumenter, hvoraf det fremgår, at de finansielle eller andre betingelser, som er fastsat for hvert enkelt projekt, er opfyldt. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 47 beslutte, at støtten skal suspenderes, nedsættes eller bortfalde:

— hvis projektet ikke gennemføres som planlagt [...]

[...]

Beslutning herom meddeles den pågældende medlemsstat samt støttemodtageren.

Kommissionen tilbagesøger de beløb, hvis udbetaling ikke var eller ikke længere er berettiget.

[...]«

Sagens faktiske omstændigheder

- 3 Ved beslutning K(90) 1923/99 af 30. oktober 1990 ydede Kommissionen sagsøgeren, Le Canne Srl, en økonomisk støtte på 1 103 646 181 ITL (569 986 EUR) svarende til 40% af de samlede udgifter på 2 759 115 453 ITL (1 424 964 EUR) til udførelse af projekt I/16/90/02.
- 4 Dette projekt, der havde til formål at modernisere og indrette dambrugsanlæg tilhørende Le Canne, indebar opførelsen af kanaliseringsanlæg (kanaler, bassiner og tilførsel af havvand) og anskaffelse af udstyr.
- 5 Artikel 1 i beslutning K(90) 1923/99 bestemmer: »[I] henhold til betingelserne i denne beslutning ydes der finansiel fællesskabsstøtte til investeringsprojektet, hvis finansieringsbetingelser er angivet i bilaget.«
- 6 Bilaget til denne beslutning indeholder bl.a. følgende to bestemmelser:
 - »Det støttebeløb, Kommissionen udbetaler til det afsluttede projekt, vil afhænge af, hvilke arbejder der er udført i forhold til, hvad der var fastsat i projektbeskrivelsen.«
 - »I henhold til bemærkningen i afsnit B i den af støttemodtageren indgivne ansøgning om støtte må de arbejder, der skal udføres, ikke ændres eller

forandres uden forudgående godkendelse af de nationale myndigheder og eventuelt af Kommissionen. Såfremt der er foretaget væsentlige ændringer uden Kommissionens godkendelse, kan støtten nedsættes eller bortfalde, dersom ændringerne efter de nationale myndigheders eller Kommissionens opfattelse ikke er acceptable [...]«

- 7 Ved beslutning K(94) 1531/99 af 27. juli 1994 ydede Kommissionen for anden gang finansiell støtte til Le Canne, denne gang til projekt IT/100/94.
- 8 I skrivelse af 12. december 1994 til det italienske ministerium for landbrug, fødevarer og skovdrift (herefter »ministeriet«) og til Kommissionen anførte Le Canne, at omstændigheder, som lå uden for sagsøgerens kontrol, havde gjort det nødvendigt at foretage visse ændringer i de arbejder, der var fastsat for projekt I/16/90/02. Imidlertid mente Le Canne ikke, at det samlede projektet havde undergået nogen væsentlige ændringer med undtagelse af en anden placering og udformning af bassinerne til intensivt opdræt. Det sagsøgende selskab, som således erklærede, at det først efter arbejdets færdiggørelse var klar over, at det ikke havde overholdt det uomgængelige krav om, at det skulle give meddelelse om disse ændringer, inden de blev foretaget, anmodede — om end først efterfølgende — om, at de nationale myndigheder og, om nødvendigt, Kommissionen selv foretog en teknisk undersøgelse af de udførte ændringer med henblik på at fastslå, at de var rimelige, og at de valgte løsninger var nødvendige og hensigtsmæssige.
- 9 Efter den 1. februar 1995 at have foretaget en kontrol af, hvorledes arbejderne vedrørende projekt I/16/90/02 var blevet afsluttet, stiledes ministeriet en attest, der var udfærdiget den 24. maj 1995 (herefter »attesten«), til Le Canne.
- 10 Kontrollen afdækkede efter ministeriets opfattelse en række uoverensstemmelser mellem projektet og det udførte arbejde. Ifølge ministeriet var Le Canne i henhold til fællesskabsretten forpligtet til forudgående at søge tilladelse til ændringerne.

Ministeriet fandt, at ændringerne ud over de tekniske følger også havde ført til en overskridelse af det projekterede budgetoverslag og i særdeleshed af omkostningerne i forbindelse med udgravningsarbejderne.

- 11 I konsekvens heraf nedsatte ministeriet de samlede udgifter, der var anerkendt som støtteberettigede i relation til projekt I/16/90/02, til ca. 69,13% af de udgifter, som Kommissionen oprindeligt havde godkendt.

- 12 Det er under disse omstændigheder, at Kommissionen i henhold til en endelig betalingsordre, som blev udstedt den 5. juli 1995, betalte Le Canne 419 822 440 ITL (216 820 EUR), som var saldobeløbet vedrørende projekt I/16/90/02. På baggrund af attesten nedsatte Kommissionen den samlede fællesskabsstøtte fra 1 103 646 181 ITL (569 986 EUR) til 762 940 040 ITL (394 026 EUR), hvilket vil sige med 340 706 141 ITL (175 960 EUR).

- 13 Ved skrivelse af 26. juli 1995, der blev modtaget af Kommissionen den 3. august 1995, og som også var blevet sendt til ministeriet, anfægtede Le Canne attesten og anmodede om, at den blev taget op til fornyet vurdering.

- 14 Le Canne gjorde særligt gældende, at de anfægtede ændringer, der ikke indebar nogen ændringer i projektets formål, rentabilitet eller beliggenhed, i løbet af anlægsarbejdet til projekt I/16/90/02 havde været nødvendiggjort af omstændigheder, som lå uden for sagsøgerens kontrol.

- 15 Ved telefax nr. 12497 af 27. oktober 1995 underrettede Kommissionen de nationale myndigheder om, at den på grundlag af de til rådighed værende oplysninger ikke fandt det fornødent at tage den fremgangsmåde, ministeriet havde fulgt med henblik på at afslutte projekt nr. I/16/90/02, op til fornyet vurdering
- 16 Den 14. november 1995 afslog ministeriet ligeledes sagsøgerens anmodning om, at sagen blev taget op til fornyet vurdering.
- 17 Ved dom af 7. november 1997 i sagen Le Canne mod Kommissionen (sag T-218/95, Sml. II, s. 2055) frifandt Retten Kommissionen for Le Cannes påstand om annullation af telefax nr. 12497 og om skadeserstatning.
- 18 Sagsøgeren appellerede og Domstolen ophævede ved dom af 5. oktober 1999 (sag C-10/98 P, Le Canne mod Kommissionen, Sml. I, s. 6831) Rettens dom af 7. november 1997. Domstolen annullerede telefax nr. 12497 på grund af tilsidesættelse af den foreskrevne procedure i artikel 44, stk. 1, og artikel 47 i forordning nr. 4028/86 og artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1116/88 af 20. april 1988 om gennemførelsesbestemmelser til beslutninger om støtte til projekter vedrørende fællesskabsforanstaltninger til forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturerne samt til indretning af beskyttede havområder (EFT L 112, s. 1).
- 19 Disse bestemmelser kræver særligt, at støttemodtageren før nedsættelsen bliver opfordret til at gøre rede for årsagerne til, at de betingelser, ydelsen af støtte var underlagt, ikke er overholdt, og at ethvert udkast til foranstaltninger, der skal træffes til nedsættelse, skal forelægges Den Stående Fiskeristrukturkomité (herefter »komitéen«).

- 20 Ved skrivelse af 23. november 1999, hvoraf en kopi blev sendt til de relevante italienske myndigheder, underrettede Kommissionen Le Canne om, at den havde til hensigt at nedsætte den økonomiske støtte, der var bevilliget til projekt I/16/90/02, og opfordrede sagsøgeren til at gøre rede for årsagen til, at de betingelser, ydelsen af støtte var underlagt, ikke var blevet overholdt.
- 21 I sine bemærkninger af 14. december 1999, der var stilet til ministeriet og Kommissionen, påpegede Le Canne, at ændringerne til projekt I/16/90/02 ikke udgjorde nogen væsentlige ændringer, men kun tilpasninger, hvilket selskabet mente allerede at have påvist i sin redegørelse af 26. juli 1995.
- 22 Le Canne gjorde bl.a. gældende, at det af ordlyden i artikel 44, stk. 1, i forordning nr. 4028/86 fulgte, at selv hvor et projekt ikke er gennemført som planlagt, er beslutningen om at nedsætte støtten et rent skønsspørgsmål og ikke påbudt. Derfor må det ifølge Le Canne klart kræves, at Kommissionen skulle begrunde, hvorfor den fandt, at projektændringerne var uacceptable, også selv om det ville være efter gennemførelsen af ændringerne. Le Canne anførte videre, at det derfor ikke ville være tilstrækkeligt at erklære, at en projektændring ikke var acceptabel, alene fordi den ikke tidligere var blevet meddelt.
- 23 Tribunale amministrativo regionale del Veneto annullerede ved kendelse nr. 882/00 af 30. marts 2000 ministeriets afslag af 14. november 1995 på Le Cannes anmodning om, at sagen blev taget op til fornyet vurdering. Dette afslag, der i sin helhed var baseret på de overvejelser, Kommissionen havde fremsat i sin telefax nr. 12497, havde ifølge Tribunale amministrativo regionale del Veneto de samme formelle mangler som dem, der var blevet konstateret i den nævnte telefax og havde ført til dennes annullation ved Domstolens føromtalt dom af 5. oktober 1999.
- 24 Den 11. maj 2000 afgav komitéen udtalelse om den tilsigtede nedsættelse af støtten i overensstemmelse med artikel 47 i forordning nr. 4028/86.

25 Ved beslutning K(2000) 1754 af 11. juli 2000 nedsatte Kommissionen beløbet på fællesskabsstøtten, der oprindeligt var blevet ydet til projekt I/16/90/02, med 340 706 141 ITL (175 960 EUR).

26 Til støtte for nedsættelsen anførte Kommissionen i særdeleshed følgende:

»Støttemodtageren havde først underrettet ministeriet og Kommissionen om projektændringerne den 12. december 1994 — 14 måneder efter projektets færdiggørelse — uanset at betingelserne for udbetalingen af støtten krævede, at ændringer ikke måtte udføres uden godkendelse fra de nationale myndigheder eller eventuelt Kommissionen.

[...]

Ved skrivelse af 23. november 1999 underrettede Kommissionen de relevante nationale myndigheder og støttemodtageren om, at den havde til hensigt at nedsætte fællesskabsstøtten. Nedsættelsen var en følge af de væsentlige ændringer til det allerede forelagte og godkendte projekt, der var foretaget under udførelsen af arbejdet og uden forudgående meddelelse til eller godkendelse fra de nationale myndigheder.

[...]

I modsætning til det, støttemodtageren har gjort gældende i sin skrivelse brev af 14. december 1999, bemærkes følgende:

- Nedsættelsen af støtten er et resultat af den attest, ministeriets repræsentanter har udfærdiget, efter at de den 1. februar 1995 har foretaget kontrol af det afsluttede arbejde. Denne attest gør fuldt ud rede for årsagerne til nedsættelsen af såvel fællesskabsstøtten som den nationale støtte.

- Det følger af den nævnte attest fra kontrolaflæggelsen, at ændringerne ikke bare er tilpasninger. Tværtimod er der tale om væsentlige ændringer, der er foretaget uden forudgående meddelelse til de nationale myndigheder. Støttemodtageren meddelte ændringerne ved skrivelse af 12. december 1994, hvilket vil sige mere end et år efter færdiggørelsen af arbejdet og flere måneder efter fremsendelsen af anmodningen om udbetaling af restsaldoen til ministeriet. Ikke desto mindre fremgår det af bilaget til [beslutning K(90) 1923/99], »betingelser for udbetaling af støtte«, at ændringer i forhold til det planlagte arbejde er betinget af forudgående aftale med de nationale myndigheder, eller i givet fald Kommissionen.

- Efter de nationale myndigheders og Kommissionens opfattelse har de omhandlede projektændringerne været væsentlige og er derfor ikke acceptable. Godkendelsen og tildelingen af fællesskabsstøtte til det senere projekt ITA/100/94 indebærer ikke fra Kommissionens side nogen accept af de ændringer, der er foretaget i forbindelse med det første projekt.

- Visse arbejder, der var planlagt i forbindelse med projekt ITA/100/94, var blevet udført som led i projekt I/16/90/02 og kan ikke være genstand for fællesskabsstøtte i forbindelse med det sidste projekt. På den anden side er

dele af de planlagte arbejder i forbindelse med det sidste projekt ikke blevet udført, og noget af det planlagte udstyr er ikke blevet anskaffet.

De nationale myndigheder har ikke ændret deres holdning til nedsættelsen af støtte.

I henhold til artikel 44, stk. 1, i [forordning nr. 4028/86] kan fællesskabsstøtten suspenderes, nedsættes eller bortfalde, hvis projektet ikke gennemføres som planlagt.

[...]«

27 Ved stævning indleveret den 14. september 2000 har Le Canne anlagt nærværende sag.

28 Ved særlig begæring fremsat den samme dag har Le Canne nedlagt påstand dels om udsættelse af gennemførelsen af beslutning K(2000) 1754, dels om, at der foreskrives foreløbige forholdsregler.

29 Denne begæring blev afvist ved kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.1.2001 i sagen Le Canne mod Kommissionen (sag T-241/00 R, Sml. II, s. 37).

- 30 Ved Rettens beslutning er den refererende dommer blevet tilknyttet Første Afdeling, hvorefter sagen er blevet henvist til denne.
- 31 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling.
- 32 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede spørgsmål fra Retten i retsmødet den 28. november 2001.

Parternes påstande

- 33 Le Canne har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens beslutning K(2000) 1754 erklæres ugyldig.

— Kommissionen tilpligtes at betale skadeserstatning på grundlag af de i Italien retligt gældende rentesatser fra den sidste delbetaling indtil betaling af saldobeløbet.

— Subsidiært indhentes der en sagkyndig udtalelse til afklaring af spørgsmålet om, hvorvidt ændringerne i forbindelse med projekt I/16/90/02 var af en sådan karakter, at de var væsentlige.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

34 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Konsekvenserne af dommen af 5. oktober 1999 i sagen Le Canne mod Kommissionen

35 Retten bemærker indledningsvis, at annullationen af telefax nr. 12497 ved førnævnte dom af 5. oktober 1999 på grund af den manglende høring af Le Canne og den manglende forelæggelse for komitéen ikke indvirkede på gyldigheden af de foranstaltninger til forberedelse af den annullerede retsakt, der var truffet forud for de konstaterede uregelmæssigheder.

- 36 Videre følger det ikke af sagsakterne i førnævnte kendelse nr. 882/00 fra Tribunale amministrativo regionale del Veneto, der annullerede ministeriets afslag af 14. november 1995 på Le Cannes anmodning om, at sagen blev taget op til fornyet vurdering, at det påvirkede retmæssigheden af den attest, der blev udfærdiget den 24. maj 1995.
- 37 Følgelig må det lægges til grund, at attesten, på hvilken Kommissionen støttede vedtagelsen af beslutning K(2000) 1754, hverken er blevet annulleret eller svækket ved en senere retsakt, hvorfor den kunne inddrages i beslutningsproceduren.

Annulationspåstanden

Anbringendet om tilsidesættelse af begrundelsespligten

Parternes argumenter

- 38 Le Canne har gjort gældende, at afsnit II/B i retningslinjerne for Generaldirektoratet for Fiskeri angående behandlingen af ansøgninger om fællesskabsstøtte i henhold til forordning nr. 4028/86 skelner mellem dels tilpasninger, der hverken ændrer projektets navn, formål, rentabilitet eller beliggenhed, og som er tilladt i henhold til forordningen, dels ændringer, der i økonomisk og teknisk henseende ændrer det oprindelige projekt, og som ikke er tilladt.

- 39 Le Canne har anført, at selskabet ved flere lejligheder har godtgjort, hvordan ændringerne i forbindelse med projekt I/16/90/02 ikke var væsentlige, men alene tilpasninger, der på ingen måde påvirkede formålet med projektet. Disse tilpasninger var nødvendiggjort af ændringen i stedets vandforsyning og i driften af fiskeopdræt på grund af den samtidige udførelse af andre arbejder, der var medfinansieret af Fællesskabet som led i den samme ordning.
- 40 Beslutning K(2000) 1754 har således indskrænket sig til at henvise til attesten. Imidlertid lå dette dokument forud for de tekniske argumenter, Le Canne havde fremført i sine bemærkninger af både 26. juli 1995 og 14. december 1999. Attesten kunne derfor ikke have taget højde for nogen af disse argumenter.
- 41 Eftersom Kommissionen i henhold til artikel 44, stk. 1, i forordning nr. 4028/86 var tillagt kompetence til at træffe afgørelse om nedsættelse af støtte, har det påhvilet Kommissionen at forklare, hvorfor en given projektændring var uacceptabel, selv efter gennemførelsen af ændringen.
- 42 Beslutning K(2000) 1754 har hverken nævnt, at Le Canne både havde underrettet ministeriet og Kommissionen om de omtvistede tilpasninger, eller at disse tilpasninger igen blev nævnt i anmodningen om en kontrol af det afsluttede arbejde.
- 43 Under disse omstændigheder har beslutningen, der var begrundet med manglende forudgående godkendelse af de væsentlige projektændringer, været så meget desto mere utilstrækkelig, som beslutning K(2000) 1754 efterfølgende nedsatte beløbet på den støtte, der oprindeligt var blevet ydet (jf. Domstolens dom af 4.6.1992, sag C-181/90, Consorgan mod Kommissionen, Sml. I, s. 3557, præmis 18).

- 44 Ifølge Kommissionen kan en beslutning om at nedsætte et tilskud anses for at være begrundet fyldestgørende, hvis den på tilstrækkelig tydelig vis henviser til en retsakt fra de kompetente nationale myndigheder, hvori der er redegjort for grundene til at nedsætte tilskuddet (jf. Rettens dom af 12.1.1995, sag T-85/94, Branco mod Kommissionen, Sml. II, s. 45, præmis 36).
- 45 Beslutning K(2000) 1754 indeholdt svaret på det anbringende, sagsøgeren har gjort gældende i sine bemærkninger af 14. december 1995, hvori der udtrykkeligt blev henvist til attesten. Denne attest nævnte de ændringer, der var gennemført uden forudgående tilladelse fra de nationale myndigheder. De detaljerede oplysninger, som attesten omfatter til støtte for erklæringen om den manglende støtteberettigelse, indeholder kort, men tilstrækkelig klart, begrundelserne for beslutning K(2000) 1754 (jf. Domstolens dom af 4.6.1992, sag C-189/90, Cipeke mod Kommissionen, Sml. I, s. 3573, præmis 18).
- 46 Attesten specificerede såvel det arbejde, der var udført ud over det i projekt I/16/90/02 fastsatte, som det arbejde, der ikke var udført, såvel som de udgifter, der var at betragte som henholdsvis støtteberettigede og ikke støtteberettigede.
- 47 Beslutning K(2000) 1754 gjorde det klart, at de bemærkede ændringer ikke kun var tilpasninger, men væsentlige ændringer, der var konstateret mere end et år efter arbejdets færdiggørelse, at ændringerne var uacceptable, og at de nationale myndigheder ikke havde ændret deres holdning til, at den omtvistede støtte burde nedsættes.
- 48 I betragtning af samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne, som ydelsen af støtte hvilede på (dommen i sagen Branco mod Kommissionen, præmis 36), afveg beslutning K(2000) 1754 ikke fra attesten, eftersom der ikke af Le Cannes bemærkninger kunne udledes nogen grund til at betvivle konklusionen i dette dokument.

Rettens bemærkninger

- 49 Med hjemmel i artikel 44, stk. 1, første afsnit, andet punktum, i forordning nr. 4028/86 kan Kommissionen beslutte, at støtten skal suspenderes, nedsættes eller bortfalde, hvis projektet ikke er gennemført som planlagt.
- 50 I henhold til Domstolens fortolkning følger det af denne bestemmelses ordlyd, at Kommissionen ikke er forpligtet til at udøve denne beføjelse (dommen af 5.10.1999 i sagen Le Canne mod Kommissionen, præmis 25).
- 51 Desuden er Kommissionens praksis i overensstemmelse med denne fortolkning. Ifølge vilkårene i bilaget til beslutning K(90) 1923/99 (jf. præmis 6 ovenfor) fører projektændringer uden Kommissionens godkendelse kun til støttens nedsættelse eller bortfald, hvis de er væsentlige og efter de nationale myndigheders eller Kommissionens opfattelse ikke er acceptable.
- 52 Under disse omstændigheder var Kommissionen beføjet til skønsmæssigt at vurdere overensstemmelsen mellem den planlagte udførelse og den egentlige gennemførelse af projektet for derved at afgøre, om ændringerne var acceptable eller ej, selv under hensyntagen til de væsentlige ændringer i forbindelse med projekt I/16/90/02 uden dens godkendelse.
- 53 Der må lægges stor vægt på overholdelsen af de garantier, fællesskabsretten giver de erhvervsdrivende med hensyn til den administrative sagsbehandling, når

fællesskabsinstitutionerne, som i nærværende sag, udøver et skøn (jf. i denne retning Domstolens dom af 21.11.1991, sag C-269/90, Technische Universität München, Sml. I, s. 5469, præmis 14).

- 54 I en sådan situation indebærer disse garantier, at den relevante institution har pligt til fyldestgørende at begrunde sin beslutning. Formålet med begrundelsen er at oplyse adressaten om det faktiske og retlige grundlag for beslutningen for navnlig at gøre den berørte part i stand til at beslutte, om der er grundlag for at forelægge afgørelsen til prøvelse ved den kompetente ret.
- 55 En beslutning om at nedsætte fællesskabsstøtten til et projekt, der ikke er gennemført som planlagt, må ledsages af en begrundelse, der omfatter årsagerne til, at man har vurderet, at ændringerne ikke var acceptable. Overvejelser om ændringernes omfang eller manglende forudgående godkendelse kan ikke i sig selv udgøre en tilstrækkelig begrundelse i den henseende.
- 56 Den ovenfor i præmis 26 gengivne beslutning K(2000) 1754 begrænser sig imidlertid til at fastslå, at årsagen til nedsættelsen af støtte var, at de i attesten beskrevne projektændringer var væsentlige og derfor ikke acceptable.
- 57 Således giver beslutning K(2000) 1754 ingen begrundelse for nedsættelsen af støtten ud over omfanget af de foretagne ændringer uden forudgående godkendelse. Mens beslutningen nok slår fast, at ændringerne ikke var acceptable, undlader den — med undtagelse af nogle overvejelser om omfanget — at anføre, i hvilken henseende ændringerne ifølge Kommissionen ikke var

acceptable. Særligt konkretiserer den ikke begrundelsen for, at det ændrede projekt var mindre egnet til at modtage fællesskabsstøtte end det oprindelige projekt.

58 Dermed muliggør beslutning K(2000) 1754 ikke, at støttemodtageren får indsigt i, hvordan Kommissionen har vurderet de konstaterede ændringers overensstemmelse med projektets genstand, tilrettelæggelse og mål. Imidlertid er det denne vurdering, der afgør, om ændringerne foretaget under projektets udførelse var acceptable eller ej.

59 Med beslutning K(2000) 1754 undrages sagsøgeren og Retten følgelig nødvendige oplysninger, især i forhold til den retlige vurdering af det omtvistede tiltag. I den henseende er beslutningen utilstrækkeligt begrundet.

60 Under disse omstændigheder tages sagsøgerens påstand til følge, og beslutning K(2000) 1754 annulleres, hvorefter det er ufornuddent at tage stilling til de øvrige anbringender, Le Canne har fremført til støtte for påstanden om annulation, eller til anmodningen om at indhente en ekspertudtalelse.

Erstatningspåstanden

61 I henhold til Le Cannes anden påstand anmodes Retten om at tilpligte Kommissionen at betale skadeserstatning på grundlag af de i Italien retligt gældende rentesatser, fra den sidste delbetaling indtil betaling af saldobeløbet, på baggrund af den skade, sagsøgeren har lidt som følge af den omtvistede nedsættelse.

- 62 I henhold til artikel 233 EF er det imidlertid Kommissionen, der skal træffe de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af nærværende dom og, om nødvendigt, træffe en ny beslutning, der er tilstrækkeligt begrundet.
- 63 Heraf følger det, at Retten ikke kan træffe afgørelse vedrørende denne påstand nedlagt af Le Canne uden derved at foregribe indholdet af en ny beslutning, der måtte træffes.
- 64 Denne påstand afvises derfor.

Sagens omkostninger

- 65 I henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 66 Kommissionen har i det væsentlige tabt sagen og pålægges derfor at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med de foreløbige forholdsregler.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Første Afdeling)

- 1) Beslutning K(2000) 1754 af 11. juli 2000 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Kommissionen pålægges at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med de foreløbige forholdsregler.

Vesterdorf

Forwood

Legal

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 5. marts 2002.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident